Faunabescherming wil via opmerkelijke omweg een einde aan de jacht op de Veluwe

Demissionair minister Christianne van der Wal (Natuur) neemt nog deze maand een besluit over een verzoek van de Faunabescherming om de Veluwe aan te wijzen als ‘speciale beschermingszone’ voor de wolf. Een dergelijke aanwijzing zou betekenen dat er een einde komt aan de jacht op herten en wilde zwijnen in het natuurgebied, dieren waarop de wolf zelf ook jaagt.

Herrie en onrust

Hoe schuw zijn de wolven nog?

Volgens de Faunabescherming is een jachtverbod noodzakelijk om de prooidieren van de wolf, die zelf al Europese bescherming geniet, te beschermen tegen jagers. Woordvoerder Harm Niesen van de natuurclub zorgt de jacht op edel- en damherten en wilde zwijnen voor herrie en onrust in het bos. ,,Overal verkeer en geluid en dat allemaal buiten de paden", zegt hij in De Telegraaf. ,,Erg verstorend voor de wolven die juist jagen op herten en zwijnen."

Als de Veluwe de status van 'speciale beschermingszone' voor de wolf zou krijgen, zou dat betekenen dat het ministerie de jacht in het Natura-2000-gebied aan banden zou moeten leggen.

Weinig begrip

Het verzoek aan de minister stuit alvast op zeer weinig begrip van Seger van Voorst tot Voorst, directeur van het Nationale Park De Hoge Veluwe. ,,De Faunabescherming doet dit verzoek alleen maar omdat ze één doel hebben: een totaal jachtverbod", stelt hij in De Telegraaf. ,,Het zijn echter de jagers die selecteren en soorten niet laten uitsterven, terwijl wolven pakken wat ze pakken kunnen en geen rekening houden met ondergrenzen van aantallen prooidieren."

Wolvensnacks

Volgens Van Voorst tot Voorst zijn het juist de wolven die het

grofwild op de Veluwe enorm schuw hebben gemaakt. ,,Dat gaat ten koste van de wildzichtbaarheid. Daarnaast richten de wolven grote schade aan aan de biodiversiteit. Niet alleen grote grazers als herten, reeën, wilde varkens, moeflons, koeien, paarden en gescheperde schapen worden gepakt, maar ook kleine zoogdieren verdwijnen als een soort wolvensnacks. De jacht in ons gebied is bovendien geen doel, maar het sluitstuk van beheer ter bescherming van beschermde flora en natuurlijke bosverjonging.

Hypothetische situatie

De kans dat de minister het verzoek van de Faunabescherming is overigens te verwaarlozen, zo blijkt uit een formulering van haar woordvoerster. Ze spreekt van een ‘vooralsnog hypothetische situatie’. Een eventuele ‘speciale beschermingszone’ zou op zijn vroegst pas aan de orde zijn in 2029, tien jaar na de eerste voortplanting van de wolf.